

Scénář: Marcela Turčínková

Naše pamětnice se jmenuje Marcela Turčínková a narodila 8. června 1950. Známe ji, protože dříve učila na naše škole. Bude však vyprávět příběh svého tatínka.

1. vstup: 00:19:47-00:20:28

„To už bylo ve 44. roce. 28. 8. 1944. Američané tehdy se soustředili na to, že začali likvidovat průmysl. Protože na Ostravsku, kde byly strojírní a vyrábělo se železo, tak Němci to zabrali a vyráběly se tam zbraně. V Plzni, to bylo další takové centrum. Američani létali bombardovat tady tyto podniky.“

Americká peruť tehdy letěla i přes Bílé Karpaty, kde se odehrála významná bitva druhé světové války.

2. vstup: 00:20:28-00:28:58

„No a stalo se tedy nad tím Slavičinem právě, že sestřelili 10 letadel a oni tam různě, někteří byli mrtví, 29 vojáků posbírali jako mrtvé, někteří byli dál, protože i když to letadlo sestřelili, tak ono třeba letělo ještě 20 kilometrů, prostě měli takové ty dolety, jako než to spadlo úplně na zem, no.“

Tenkrát si toho všiml právě Marcelin tatínek, který bydlel na samotě v Bílých Karpatech.

3. vstup: 00:21:22-00:22:23

„No a viděl, jak oni prostě na těch padácích padali a jako už měl ten odhad, kde to je, tak přivedl toho kluka, Lloyd Dickinson se jmenoval, přivedl ho domů. A protože se s ním nemohli domluvit, tak utíkal do jiné vesnice, protože tam byl člověk, který byl na práci v Americe, jako dříve. A uměl anglicky, tak se s ním domlouvali. A ten Lloyd furt říkal, že půjde na slovenské povstání, protože oni jim to tam tak nějak jako vysvětlovali. Oni letěli z Itálie, jo, ty jednotky. A když vlastně ho přivedl domluvat a Lloyd furt, slovenské povstání, slovenské povstání, tak mu říkali, ty jsi jakože je blázen, mu říkali, že než tam dojde na to Slovensko, to bylo nějakých 100 km do Bánské Bystrice.“

Situace se ale neobešla bez následků. Tatínek se dostal do nebezpečí.

4. vstup 00:22:23-00:22:48

„No ale mezi tím už ráno jim telefonovali, že ho někdo udál, že schovávají Američana. A tak byl povinen. To se střílela ta rodina, že. Takže se sebrali a šli do těch kasáren, kde byli ti Němci tehdy. A musel se přihlásit, tam byl jako zajatec.“

Otec měl sice škraloup, ale mohl odejít domů.

5. vstup: 00:22:55-00:23:41

„No a potom ten Lloyd, Jenom říká, až to skončí, tak napiš mým rodičům, jak jsem dopadl. Tak mu tam nechal adresu. A když teda skončila válka, tak otec tam psal do

té Ameriky, on žil v San Franciscu. A ze San Francisca přišel dopis s obrázky, že to všechno přežil. No a tak si dopisovali. A můj otec se učil anglicky přes gramofonové desky. A číst, to uměl to mluvit, prostě tomu ještě tak moc nešlo. A ten Lloyd k nám mockrát přijel, mockrát.“

Obě rodiny jsou v kontaktu dodnes.